

gælder dem på bistandshjælp, og det gælder dem helt uden indkomst.

Jeg vil godt gentage mit tilbud til statsministeren: Skal vi ikke bytte job måske bare et kvartal? For jeg tror, de mennesker oplever det som en voldsom provokation. Det betyder ikke, at vi med det her indlæg angriber regeringen, for de gode ting, regeringen har lavet, skal regeringen have kredit for. Det er ikke det, der er budskabet. Budskabet er, at vi har et kæmpe stort hængeparti i forhold til nogle af lavindkomstgrupperne i det her samfund, og jeg tror, at det er meget vigtigt, vi tager fat på dem, så hurtigt vi kan.

Så et enkelt spørgsmål til fru Pernille Blach Hansen, der talte om mangel på plejeboliger. Historisk er det sådan, at vi jo aldrig nogen sinde har bygget så lidt alment byggeri, som vi gør i øjeblikket. Vi er nede på at bygge en tredjedel af, hvad vi gjorde under den borgerlige regering i 1980'erne. Jeg vil godt spørge: Var det et signal om, at vi ændrer kurs på det her punkt, at det bliver et vigtigt tema ved de kommende finanslovforhandlinger og kommuneforhandlinger at få antallet af boliger op, fordi det betyder at snerpe til i øjeblikket?

Det gør det på alle områder, hvor vi har brug for almene boliger. Vi har brug for plejeboliger til de ældre. Hvem taber i øvrigt, når der ikke er lejeboliger nok? Det er ikke så svært at svare på, for det gør de svage på boligmarkedet, dvs. det gør de ældre, det gør indvanderne, det gør de allermost udstødte, hvad enten de er udstødte på grund af misbrug, på grund af sindslidelse eller på grund af hjemløshed. Og det er meningsløst at diskutere bedre forhold for de underste i samfundet, hvis vi ikke er i stand til at leve op til noget så fundamentalt som at sikre dem en bedre bolig.

Men til slut til statsministeren: Tilbudet står ved magt. Skal vi bytte et halvt år?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

For kort at svare på hr. Villy Søvnalds spørgsmål om boligområdet og specielt lejeboliger, så var det et signal om, at Socialdemokratiet mener, der er et problem, der er en udfordring, hvor vi bliver nødt til at kigge på, hvordan vi vil løse det. Og vi vil indbyde alle partier, der har lyst til at byde på, hvordan vi løser det problem, at der i fremtiden også kommer til at mangle lejeboliger til de unge og til de ældre.

Der er ikke nogen faste løsninger, det er påpeget. Vi synes, der er en udfordring, vi er nødt til at håndtere, og vi vil også gerne opfordre SF til at spille positivt med i den sammenhæng.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tillader mig den lille tur her som privatist, fordi jeg konstaterer, at intet er umuligt for en SR-regering, og det er jeg utryg ved.

I marts 1998 sagde miljøministeren: Jeg har meget svært ved at se, hvordan det kan lade sig gøre at lave et storcenter i Ørestaden, hvis vi stadig har en SR-regering efter valget. Det har vist sig i pressen de sidste par dage, at det kunne lade sig gøre. Nu har jeg ganske vist hørt, at ministeren hernede på gulvet i formiddag har sagt til kolleger, at beslutningen ikke er truffet, men i eftermiddag klokken 4 fik jeg oversendt et tresiders notits med hastepost fra ministeren, der til fulde fortæller, at beslutningen er truffet. Jeg håber stadig væk, at det ikke er helt rigtigt, og derfor vil jeg kæmpe imod det.

Ministerens har tidligere sagt, at storcentre ødelægger og dræber det lokale handelsmiljø i byernes centrum, og han har sagt, at det er vigtigt at få bremset butiksdøden, fordi han tror, det spiller en rolle for vores miljø, at vi har nogle levende byer, at Danmark ikke kun er for dem med bil, men at man har mulighed for at bevare de gamle butiksgader. Jeg er fuldstændig enig med ministeren, men nu mener han altså bare noget andet. Det er en kovending, det er et løftebrud, det er værdisvigt. Jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det. Ministeren løber fra alt, hvad vi har været enige om.

Hvad er fredninger værd? Området på Amager var fredet og blev taget op, fordi man skulle lave noget visionært derude, og så laver man et butiksskur. Danmarks Naturfredningsforening sætter spørgsmålstegn ved regeringens miljøpolitik. Det synes jeg der er god grund til. Hvad kan vi andre have tillid til? En minister, der taler følelsesladet om miljøindsatsen, indtil det altså handler om penge? Det er jo det, det handler om. Det kan jeg godt forstå, for der mangler penge i Ørestadsselskabet, men det må man kunne løse på en anden måde.

Jeg kender også det historiske ansvar, som ministeren har for det projekt, og det kan godt være dyrt at indløse den slags ansvar, men det behøver ikke gå ud over butiksstrukturen i byerne, miljøet, planlægningen osv. Hvordan kan det radikale regeringsparti være tjent med en minister, der tager sådan en kovending uden